

Betingelser for Ligbrænding ikke er opfyldte.

Reglerne under Nr. 5 og 9 er anbefalede i Overenskomstens Artikel 36, d).

§§ 17—19.

Er i Overensstemmelse med Overenskomstens Artikler henholdsvis 25 og 31, 1ste og 3die Stykke; 22 og 27; samt 23 og 28.

§ 20.

Svarer til Bekendtgørelsens §§ 18 og 31 og til Overenskomstens Artikel 31, 2det Stykke.

§ 21.

De to første Stykker indeholder en nærmere udformet Gengivelse af Reglerne i Bekendtgørelsens §§ 19 og 32, de Bestemmelser, hvormed Administrationen, som foran anført, har maattet hjælpe sig over for Skibe med pestsmittede Rotter. Den foreslaaede Affattelse er sket med Henblik paa Reglerne i Overenskomstens Artikler 24 og 30, men formet saaledes, at den i Stedet for udførligt opregne de enkelte Forholdsregler, som kan træffes, henviser til de tidligere anførte Regler for henholdsvis mistænkte og smittede Skibe, hvilket vil simplificere Reglerne.

3die Stykke er en ny Bestemmelse, som er forbeholdt ved Overenskomstens Artikler 29, 3die Stykke, og 34. Reglerne i Justitsministeriets foran omtalte Bekendtgørelse om den Anmeldelsespligt, som paahviler de i regelmæssig Fart gaaende Dampskibe, Orlogsskibe, Lods fartøjer, Krydstoldvæsenets Skibe, Bugserdampskibe samt Fiskerbaade og mindre Fartøjer, som kommer fra Nabolandene, af 18. December 1900 er udstedte i Henhold til Karantænebekendtgørelsens §§ 1 og 3 og undtager i sine §§ 3 og 4, 3die Stykke, udtrykkelig Tilfælde, der falder ind under Bekendtgørelsens 2det Afsnit.

Naar Justitsministeriet nu ønsker en Bemyndigelse til, hvor Trafikforholdene gør det særligt paakrævet, at lempe Lovens Regler, skyldes det et fra svensk Side fremsat Ønske om at faa tilvejebragt ensartede Regler i Sverige og Danmark med Hensyn til Trafikken paa Ruterne København—Malmø og Helsingør—Helsingborg særlig for Dampfærgernes Vedkommende. Under Hensyn til den store Betydning, særlig disse Ruter har for Trafikken og Handelen, erklærede den danske Regering sig straks rede til at deltage i Forhandlinger herom og søgte derved dels at faa Reglerne affattede saaledes, at de i det væsentlige kom til at stemme med Reglerne for Behand-

ling ved Landgrænsen, og dels at faa dem udvidede til ogsaa at gælde andre Ruter end de to nævnte. Medens det ikke er lykkedes at faa nogen Ændring truffet i sidstnævnte Henseende, er der i det væsentlige opnaaet Overensstemmelse angaaende Reglernes Indhold for de to nævnte Ruters Vedkommende, derhen at naar det ene Land erklærer en af de nævnte Byer i det andet Land for kolerasmittet, skal Lægeundersøgelsen af Rutebaadene indskrænkes til et enkelt Eftersyn — der endda tænkes at kunne foregaa om Bord under Rejsen —, hvorefter alle Rejsende, som ikke frembyder synlige Tegn paa Sygdom, straks kan rejse videre mod at opgive deres Adresse paa Bestemmelsesstedet.

Der er indledet tilsvarende Forhandlinger med den tyske Regering, særlig med Henblik paa Ruterne København—Stettin, København—Lübeck, Gedser—Warne-münde og Korsør—Kiel.

Som anført, savnes der for Tiden Hjemmel til at træffe saadanne Aftaler, og en saadan Hjemmel er saa meget mere ønskelig, som der mellem Sverige og Tyskland allerede er truffen en tilsvarende Aftale, der under givne Forhold kan give Trelleborg—Sassnitz-Ruten et Fortrin fremfor de danske Ruter.

Over for Krigsskibe er det ligeledes ønskeligt at kunne lempe Reglerne.

§ 22.

Samler Reglerne i Bekendtgørelsens §§ 20, 34 og 35.

§ 23.

Svarer til Bekendtgørelsens § 21 og giver Justitsministeriet Beføjelse til at paase Oplydelsen af de forskellige Bestemmelser i Overenskomstens Artikler 12, 1ste Stykke, 15, 17, 18, 19, 21, 22, 23, særlig 3die Stykke, 24, 29, 32 og 36.

§ 24.

Samler Bekendtgørelsens §§ 22 og 36, der er noget omredigerede under Hensyn til Overenskomstens Artikler 37 og følgende.

Særlig bemærkes, at Bestemmelsen om, at Personer, naar det af Justitsministeriet paabydes, er forpligtede til at underkaste sig visse Indpodninger eller Indsprøjtninger, har den norske Lovs § 22 Nr. 2 til Forbillede, men for saa vidt er mildnet, som Pligten er begrænset til kun at angaa Indpodninger, som erfaringsmæssigt vides — i den norske Lov staar: antages — at være ufarlige. Bestemmelsen er et Udslag